

(4) ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਲ. ਲਖਨਪਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਜਗਰਾਓ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸੂਚਨਾ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ/ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਜਗਰਾਓ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਅਮੀਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਏ ਐਲ ਫਲੋਚਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, —ਜਵਾਬਦਾਰਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2854

4 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦਾ X)- ਐੱਸ. 18 ਅਤੇ 24 —ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ—ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਾਇਰੇ — ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ—ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਧੀਨ ਖਰੀਦੋ - ਕੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Amin Lai, etc. v. A. L. Fletcher, etc. (Narula, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਕਤ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, 1965.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਐਸ.

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ. ਐਨ.- ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇਵਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1965 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂ 2'854 ਅਤੇ 2855, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੀਡਬਲਯੂ 1731 ਦਾ

1966. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐੱਲ. ਫਲੈਚਰ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਲਗਭਗ 534 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 14 ਮਰਲੇ ਵਾਲੀ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਰਾਜਮਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਰਿਪੂ (ਰੂਪੂ), ਜੋ ਕਿ 1966 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ 1731 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ, ਰਾਜਮਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1956 ਵਿੱਚ, ਅਮੀਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੱਤ ਹੋਰਾਂ (1965 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ 2854 ਅਤੇ ਸੀਡਬਲਯੂ 2855 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਰਾਜਮਲ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਰਿਪੂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ 16 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ X ਦਾ 1953) ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਏ (iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ (ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਰਜ਼ੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ "ਦਾਇਰ" ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 6 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ (ਇਹ ਤਾਰੀਖ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਅਮੀਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸੱਤ ਹੋਰ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ) ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14-ਏ (i) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1)(ii) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, 14 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ; ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 68 ਕਨਾਲੀਆਂ ਅਤੇ 8 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਰਜਸ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਹਰਜਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ.

ਸਾਉਣੀ 1959 ਤੋਂ ਹਾੜੀ 1961 ਤੱਕ ਬਤਾਈ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਨੇ ਰਾਜਮਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ. ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਏ') ਦੁਆਰਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਏ') ਸੀ।

ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 16 ਅਗਸਤ, 1963 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਅਨੈਕਚਰ 'ਬੀ') ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1)(ii) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 14-A(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ 1963 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜਮਲ (ਜਿਸ ਕੋਲ 15 ਅਪਰੈਲ 1953, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਿਪੂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 28 ਕਨਾਈਆਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਖੇਤਰ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜਮਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 16 ਅਗਸਤ 1963 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਕਬਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ 28 ਕਨਾਈਆਂ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਜੀਓ, ਹਰਜਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ (ਦੂਜੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ) ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ 16 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ (ਅਨੈਕਚਰ 'ਬੀ') ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਦੇ ਅਪੀਲਾਂ, ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੀਓ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਰਜਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਿਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 623 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਿਤੀ 20-20-2018 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16 ਅਗਸਤ, 1963. ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਆਰ.ਓ.ਆਰ. ਨੰ. 621) 22 ਜਨਵਰੀ 1963 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ 28 ਕਨਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਰਕਬੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰੀਦ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 22 ਜਨਵਰੀ 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 622 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜੀਓ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ।, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ।

ਸ੍ਰੀ AL ਫਲੇਚਰ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨੇ 4 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਫਾਇਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 11 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 621 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 1966 ਦਾ CW 1731 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਇੱਪੱਗਡ ਆਰਡਰ ਦਾ ਪੈਰਾ 5)। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਨੰਬਰ 622) ਨੂੰ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੋਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਜੀਓ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1965 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂ 2855 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਨੁਕਸ਼ਾਨ 'ਡੀ' ਦਾ ਪੈਰਾ 6)। ਉਸ ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ (ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 623) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ. 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2854 ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਡੀ' ਦਾ ਪੈਰਾ 7)।

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1965 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 2854 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ - ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੇਖੇ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਸਮੇਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 (1887 ਦਾ ਐਕਟ XVI) ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ। ਕੇਸ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ

Amin Lai, etc. v. A. L. Fletcher, etc. (Narula, J.)

ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84(5) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਏ-ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਤਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: -

- (a) ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਇਸ ਲਈ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ
- (c) ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੇਸਰਦੇਵ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ" ਅਤੇ "ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2854 ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਫਲੈਚਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਠੋਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕੱਲੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ 16 ਅਗਸਤ, 1963 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਸੀ। ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਬੀ ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2855 ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੀਓ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਜੀਓ (ਹਰਜਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ) ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਜਸ ਜਾਂ ਜੀਓ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਜਸ ਸਹਿ-ਮਾਲਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਪੂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੀ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਗੀ ਸੀ।

Amin Lai, etc. v. A. L. Fletcher, etc. (Narula, J.)

ਹਰਜਸ ਦੀ ਪਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਮਾਨਿਆਂ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਡੀ-ਨੋਵੋ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁਣ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰ. 2855) ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਾਜਮਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, (ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ- 1953 ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ) ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹਰਜਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਯਾਨੀ ਕਿ 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1731 ਨੂੰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 1965, ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਮੋਦਰ ਦਾਸ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਟੈਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (28 ਕਨਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ), ਮੁੱਖ ਟੇਨੇਬਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a) ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (b) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (c) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

- (i) c ਇੱਕ ਕੈਪੀਲ 1 ਤੋਂ ਕੈਨ ਕੋਰਡਰ ਕੋਰ ਫ਼ਰਮਾਨ 1b ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, y ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 77 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ;

(ii) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕੋਰਡਰ ਕੋਰ ਡਿਕਰੀ i ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ;

(iii) ਜਦੋਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਜੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ (ii) ਲਈ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-

ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 28 ਕਨਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਖੋਜ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋ ਵੀਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਂ ਹੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਿੰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80. ਮੈਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਮੰਗਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਭਿੰਨ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਏ') ਦੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ') ਦੁਆਰਾ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਏ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ-ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਝੂਠ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।* ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੁਝ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ ਹੈ।

ਤਿਰੁਮਾਲਾਚੇਟੀ ਰਾਜਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਤਿਰੁਮਾਲਾਚੇਟੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133(1) ਦੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੋਚਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਚਾਹੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ

(3) ILR 1957 ਪੁੰਜ. 255 (FB) = AIR 1957 Pb. 117 (Fb.)t

(4) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 1795

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਉਕਤ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਟਿਨ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। 1 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2855 ਆਫ਼ 1965, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ਼ 6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਿਸਾਰ, ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1963, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 68 ਕਨਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 28 ਕਨਾਲਾਂ ਅਤੇ 8 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੀਓ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਰਜਸ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਖਰੀਦ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਮੁੰਦਰੀ ਬਨਾਮ ਸਿਮਹਾਦਰੀ ਰੰਕਨਾਯਕਾਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਸੀਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਮਿੱਤਲ ਨੇ 10 ਸਤੰਬਰ 1964 ਦੇ ਸੀ.ਐਮ. 671-ਸੀ 1964 ਦੇ 1963 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 34 ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਈ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ- *ਟੀਜੇਯਮ ਦਾਸ* ਬਨਾਮ *ਪਾਲ ਦਾਸ*, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਡੈਂਟਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਹਰਜਸ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਪਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਓ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਫੁੱਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੰਬਰ 1 ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲਾ ਆਧਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ,

(5) *ਏਆਈਆਰ 1955 ਏਪੀ 107.*

ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹਰਜਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ :-

“ਕਿ ਹਰਜਸ, ਕਾਲਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਜੀਓ, ਉਸਦੀ ਭੈਣ, ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਆਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜੀਓ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ

Amin Lai, etc. v. A. L. Fletcher, etc. (Narula, J.)

ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਦਵਾਨ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੇ ਜੀਓ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਦੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਜੀਓ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ, ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀਬੋਵ-ਕੋਟਿਡ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੀਓ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ (ii) ਕਿ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਰਜਸ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਓ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ - ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2855 ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਉਪਾਅ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀ: ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਲਈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਰੀਦ ਲਈ ਆਰਡਰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਕਪੂਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਹਰ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਪੁਰ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਟਾ ਮਾਰੀਆਂ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭਰਪੂਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ "ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ 1 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 16 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜ਼ਮੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਸੀ

(6) (1965) 44 ਐਲਐਲਟੀ (ਮਾਲੀਆ ਨਿਯਮ) 157.

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰ ਸਰੂਪ ਆਦਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ 12 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਹਾਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ *ਹਰ ਸਰੂਪ* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮਲਿਕ ਲਾਭੂ ਮਸੀਹ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੁਨ-ਤਜਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ * ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਹਰਾਇਆ

(7) (1966) 45 LLT (ਮਾਲੀਆ ਨਿਯਮ) 200.

ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ); *ਇੱਕ ਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (8)* ਵਿੱਚ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਧੇਰੇ ਖਾਸ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ \$ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਉਹ *ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ

ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ, ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰ-ਚੇਜ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2854 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੇਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। 28 ਕਨਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ (ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਮੱਲ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਹਿ ਮਾਲਕ ਹਰਜਸ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਗਾਰੂਡ 'ਤੇ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਦੋ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ।

(8) ILR (1967) 2 ਪੰਨਾ 120=1967 PLJ 38.

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2854 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰਜਸ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। 16 ਅਗਸਤ, 1963, ਮਿਤੀ 16 ਅਗਸਤ, 1963, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2854 ਆਫ 1965, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਆਰ.ਓ.ਆਰ. 623 ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ 1964 ਦੇ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ: -

- (i) ਮੈਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1731 ਆਫ 1966 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964, ਅਤੇ ਆਰ.ਓ.ਆਰ. 621 ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲੈਕਟਰ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਹੁਣ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (ii) ਮੈਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2854 ਆਫ 1965 ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਰ.ਓ.ਆਰ. 623 ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ

Amin Lai, etc. v. A. L. Fletcher, etc. (Narula, J.)

ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 16, 1963. ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਰਚਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(iii) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2855 ਆਫ 1965, ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰ.ਓ.ਆਰ. 622 | ਵਿਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ 28 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਸੈਂਟਰਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1963 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1131

ਅਕਤੂਬਰ 10, 1967

ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (XVII 1887) - S- 117 (2) (b) - ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ- ਕੀ 1. ਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।